

บทนำ

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (บ้านลาดหลุมแก้ว) เป็นศูนย์ฟื้นฟูฯ ในสังกัดกรมคุมประพฤติ ที่ให้การฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยรูปแบบ “ชุมชนบำบัด” ซึ่งมีองค์ประกอบในการฟื้นฟูสมรรถภาพ 4 ด้าน ดังนี้

1. ปรัชญา อุดมการณ์ และกฎข้อห้าม
2. โครงสร้างสายการบังคับบัญชา
3. เครื่องมือบ้าน
 - 3.1 กลุ่มบำบัด
 - 3.2 งานบำบัด
 - 3.3 การให้การช่วยเหลือ
 - การลงโทษ
 - การให้รางวัล
4. การเตรียมตัวก่อนกลับสู่สังคม

**ปรัชญา
อุดมการณ์
และกฎข้อห้าม**

ปรัชญา

ปรัชญาเป็นสิ่งที่ผู้เข้ารับการศึกษาทุกคนจะต้องท่องได้ และทำความเข้าใจความหมายของปรัชญาให้กระจ่างชัด เพื่อใช้เป็นหลักยึดในการดำเนินชีวิต

ปรัชญาชุมชนบำบัด

ณ แห่งนี้ที่เราอยู่ร่วมพิงพิก
แหล่งลี้ภัยใด โศก ในโลกา
นับแต่วันที่เราพร้อมเผชิญหน้า
รับความจริงจากเขาอื่นไม่หวั่นเกรง
ความปลอดภัยหาไม่ได้ในผู้อื่น
กลัวไปไหนหากเขาจะรู้จักตัว
ใครหรือจะส่องชี้ได้คือเท่า

ณ แห่งนี้ที่เราอยู่พร้อมเพรียงกัน
ไม่ใช่ยักษ์ไม่ใช่มารในความฝัน
ลับสนหากแต่เป็นมนุษย์ผู้มีตัวตน
ชีวิตใหม่เริ่มต้นได้ในที่นี้
ไม่เคียดชังความตายที่กลัวกัน

เพราะตระหนักแก่ใจแห่งคนว่า
สุดพิงพานอกจากตัวของเราเอง
กล้าสบตาเปิดใจอย่างผู้เก่ง
วันนั้นเองที่หยุดวิ่งหนีสิ่งกลัว
หากเราขึ้นมีความลับกับเขาทั่ว
รู้ดีชั่วทั้งเราเขาเข้าใจกันกระจก
เราส่องเราแน่ชัดกว่าว่าเธอฉัน
ประจักษ์ปล้นชัดแจ้งแห่งตัวตน
หรือคนแคะที่นำพรันหวั่น
มีระคนผิดชอบประกอบกัน
ปลุกชีวิให้งอกงามไม่คร่ำครัน
มีชีวันเพื่อทั้งเขาและเราเอง

อุดมการณ์

อุดมการณ์เป็นเป้าหมายเชิงพฤติกรรมที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ จะต้องทำ
ความเข้าและถือปฏิบัติ

อุดมการณ์

1. ความซื่อสัตย์
2. ความรับผิดชอบ ความรักและความห่วงใย
3. ผลจากการกระทำดีต้องได้รับการตอบแทน
4. ความประมาทเป็นหนทางแห่งความพินาศ
5. จงเข้าใจผู้อื่นดีกว่าให้ผู้อื่นเข้าใจเรา
6. กรรมใดใครก่อกรรมนั้นย่อมตามสนอง
7. จงไว้วางใจในสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่
8. จงเป็นผู้ให้ก่อนที่จะเป็นผู้รับ
9. การพัฒนาตนเองยอมจะมาก่อนตำแหน่งหน้าที่อันสมควร
10. ต้องมีการแสดงบทบาทที่เหมาะสม
11. ที่นี้ไม่มีของฟรี
12. พึงสังวรในสิ่งที่ตนเองร้องขอซึ่งอาจจะได้รับสิ่งนั้นจริง ๆ

กฎข้อห้าม

กฎข้อห้ามเป็นข้อปฏิบัติที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ห้ามฝ่าฝืน โดยเด็ดขาด

กฎข้อห้าม

1. ห้ามมียาเสพติดทุกชนิด
2. ห้ามมีเพศสัมพันธ์
3. ห้ามทะเลาะวิวาท
4. ห้ามลักทรัพย์

2 โครงสร้างสายการบังคับบัญชา

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบ่งโครงสร้างสายบังคับบัญชา เป็น 2 ส่วน

1. สายการบังคับบัญชาในส่วนของเจ้าหน้าที่ ประกอบด้วย
 - ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 - นักบำบัด (Pro staff)
 - พี่เลี้ยงผู้ติดยาเสพติด (Ex staff)
2. สายการบังคับบัญชาในส่วนของผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ
 - Co ordination on duty (COD) คือผู้ประสานกิจกรรม
 - Chief คือผู้ควบคุมกิจกรรม
 - Expeditors คือผู้ตรวจสอบ
 - Department heads คือหัวหน้าทีมงาน
 - Resident คือสมาชิกทั่วไป

3 เครื่องมือบ้าน

เครื่องมือบ้านเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นอย่างมาก โดยเครื่องมือบ้านจะแบ่งตามระยะในการฟื้นฟูสมรรถภาพ 3 ระยะ ดังนี้

ระยะแรกเริ่ม (เดือนแรก)

ระยะฟื้นฟูสมรรถภาพ (เดือนที่ 2-4)

ระยะเตรียมตัวก่อนกลับสู่สังคม (เดือนสุดท้าย)

เครื่องมือบ้าน ประกอบด้วย

กลุ่มบำบัด

งานบำบัด

การช่วยเหลือ

- การลงโทษ

- การให้รางวัล

3.1 กลุ่มบำบัด

กิจกรรมกลุ่มสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ระยะแรกเริ่ม (Induction Phase) ประกอบด้วย

1. การปฐมนิเทศ (Orientation)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพ
2. เพื่อให้รู้เกี่ยวกับกฎข้อบังคับและแนวทางของศูนย์ฟื้นฟูฯ
3. เพื่อให้รู้แนวทางการปฏิบัติตนภายในศูนย์ฟื้นฟูฯ
4. เพื่อลดความกังวลใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของศูนย์ฟื้นฟูฯ

2. การสัมภาษณ์เบื้องต้น (Initial Interview Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบประวัติความเป็นมาของผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ
2. เพื่อรับรู้ถึงระดับความต้องการในการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
3. เพื่อให้รับรู้ถึงปัญหาเบื้องต้นของผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ซึ่งจะได้นำมากำหนดเป็นแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพให้เหมาะสม

3. กลุ่มจูงใจ (Motivation Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ กับเจ้าหน้าที่
2. เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการเลิกยาเสพติด

4. กลุ่มสันทนาการ (Recreation Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อลดความตึงเครียด ความวิตกกังวลในระหว่างการฟื้นฟู
2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้เข้ารับการฟื้นฟูด้วยกัน

5. กลุ่มวินัยทหาร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านร่างกาย
2. เพื่อสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เข้ารับการฟื้นฟู

6. กลุ่มการให้ความรู้ระยะแรกเริ่ม (Induction Education Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ทราบถึง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวทางในการปฏิบัติตนระหว่างรับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
2. เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบ วิธีการในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รวมถึงสิทธิพิเศษต่าง ๆ ของตน
3. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธภาพกับเจ้าหน้าที่
4. เพื่อเป็นการเปิด โอกาสให้ได้ซักถามปัญหาข้อสงสัย

กิจกรรมกลุ่มสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ

ระยะแรกเริ่ม(Induction Phase) /

ระยะฟื้นฟูสมรรถภาพ (Rehabilitation Phase)

- กิจกรรมสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ทุกราย

1. กลุ่มเตรียมการก่อนประชุมเช้า (Pre Morning Meeting Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อตรวจสอบหัวข้อบอร์ดที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ลงในแต่ละวัน
2. เพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้หัวข้อบอร์ดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ

2. กลุ่มประชุมเช้า (Morning Meeting Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดความซื่อสัตย์ต่อการกระทำของตนเอง
2. เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองและผู้อื่น
3. เพื่อให้กล้าแสดงออกต่อหน้าชุมชนในทางที่ถูกต้อง
4. เพื่อให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของกันและกัน

3. กลุ่มปรับความเข้าใจ (Encounter Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ที่ไม่ดีและดีต่อบุคคลอื่น
2. เพื่อให้ได้ระบายความไม่พึงพอใจต่อบุคคลอื่น
อย่างถูกวิธี
3. เพื่อให้รู้จักอดกลั้นจากแรงกระทำที่ไม่ดี
4. เพื่อให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง

4. กลุ่มสัมมนา (Seminar Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านความคิด สติปัญญา
2. เพื่อให้พัฒนาความกล้าในการแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น และระงับความรู้สึกประหม่า ที่จะพูดต่อหน้าคนอื่น
3. เพื่อให้ฝึกทักษะการดำเนินชีวิตร่วมกันในศูนย์ ช่วยกันหาแนวคิดโดยใช้เหตุผล ประสบการณ์ และความรู้มาแก้ปัญหาต่างๆ
4. เพื่อให้เกิดทักษะในการฟัง และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

5. กลุ่มสรุปความรู้สึกประจำสัปดาห์ (Weekend Rap Up)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกการกล้าแสดงออก และระบายความรู้สึกต่างๆ
2. เพื่อให้เพื่อนในกลุ่มได้ร่วมแสดงความรู้สึกและข้อเสนอแนะ

6. กลุ่มประชุมทีมงาน (Working Team Meeting)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะในการทำงานร่วมกัน
3. เพื่อให้เกิดการยอมรับ และการแก้ไขปัญญาที่เกิดขึ้นในทีมงาน

7. กลุ่มประชุมเจ้าหน้าที่ (Staff Meeting)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคน รับทราบรายงานเหตุการณ์ 24 ชั่วโมง
2. เพื่อให้ เจ้าหน้าที่รับทราบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ
3. เพื่อร่วมกันพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหา

หมายเหตุ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ที่เข้าร่วมกลุ่มเป็นผู้ประสานกิจกรรม (COD) และ/หรือ ผู้ควบคุมกิจกรรม (Chief)

8. กลุ่มการให้การปรึกษา (Group Counseling) หรือ กลุ่มคงที่ (Static Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้รู้และเข้าใจสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวเอง
2. เพื่อให้ระบาย ความคับข้องใจของตนเอง
3. เพื่อให้ค้นหาสาเหตุของปัญหาที่ทำให้ตนเองคับข้องใจ
4. เพื่อให้รู้ถึงวิธีการไขปัญหา อย่างถูกวิธี

9. กลุ่มสุขศึกษา (Health Education Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องของโรคต่างๆ และสารเสพติดที่มีผลต่อสุขภาพ
2. เพื่อให้ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการดูแลสุขภาพที่ถูกวิธีตลอดจนการส่งเสริมสุขภาพ
3. เพื่อให้ นำความรู้ที่ได้ ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้
4. เพื่อให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านสุขภาพไปในทิศทางที่พึงประสงค์

10. กลุ่ม 36 หัวข้อ (กลุ่มทักษะชีวิต กลุ่มปรับเปลี่ยน
ความคิด กลุ่มเสริมพลัง)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับเรื่อง โรคสมองติดยา
2. เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับเรื่อง การเลิกยาเสพติดเบื้องต้น
3. เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับเรื่อง การป้องกันการกลับไปเสพซ้ำ
4. เพื่อให้ทราบเกี่ยวกับเรื่อง หลักการแห่งสติ
5. เพื่อให้เกิดทักษะในการดำเนินชีวิต

11. กลุ่มออกกำลังกาย (Exercise Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และผ่อนคลายความเครียด
2. เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายให้สมบูรณ์แข็งแรง
3. เพื่อป้องกันการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคอ้วนพี โรคหัวใจและหลอดเลือด
4. เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

- กิจกรรมสำหรับผู้เข้ารับบริการฟื้นฟูฯ เฉพาะราย

1. กลุ่มการปรึกษาครอบครัว (Group Family Counseling)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับบริการฟื้นฟูฯ ที่มีความขัดแย้งกับครอบครัวได้ระบายความรู้สึกที่เก็บกดไว้
2. เพื่อให้ผู้เข้ารับบริการฟื้นฟูฯ ได้เข้าใจถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว
3. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัว

2. กลุ่มการปรึกษาแบบมาราธอน (Marathon Group)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้เข้าใจถึงการใช้กลไกป้องกันตนเอง
2. เพื่อให้เข้าใจถึงความคิด อารมณ์ และพฤติกรรม
ของตนเอง
3. เพื่อให้ปรับเปลี่ยนความคิด อารมณ์
และพฤติกรรมของตนเอง

3.2 งานบำบัด

1. ทีมงาน

ศูนย์ฟื้นฟูฯ มีการจัดแบ่งทีมงานเพื่อให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ได้เรียนรู้ดังนี้

ฟื้นฟูสมรรถภาพชาย

- ทีมงานบ้าน
- ทีมงานประชาสัมพันธ์
- ทีมงานครัว
- ทีมงานโยธา
- ทีมงานภูมิทัศน์
- ทีมงานซ่อมบำรุง
- ทีมงานเกษตร 1,2

ฟื้นฟูสมรรถภาพหญิง

- ทีมบ้าน
- ทีมธุรการ
- ทีมงานภูมิทัศน์
- ทีมงานโยธา
- ทีมงานครัว
- ทีมงานเกษตร 1,2

โดยผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ แต่ละคนจะได้รับการเรียนรู้
หมุนเวียนไปตามทีมงานต่างๆ

2. การฝึกอาชีพและกิจกรรมชมรม (Vocational skill and Alternative Activity)

นอกจากการลงทีมงานต่างๆ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังต้องได้รับการฝึกอาชีพในหลักสูตรระยะสั้นๆ เป็นการฝึกให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้พัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ ให้เกิดความชำนาญมากขึ้นในกรณีที่เป็นวิชาชีพที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีความรู้เดิมมาก่อน นอกจากนี้มีวิชาชีพบางอย่างที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพยังไม่ได้ทำมาก่อนก็เป็นการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว

3.3 การให้การช่วยเหลือ

การลงโทษ ประกอบด้วย

- การว่ากล่าว Talking to
- การตักเตือน Pull up
- การทำทัณฑ์บน Deal with
- การคาดโทษ Hair cut
- การนั่งเก้าอี้ Hot chair
- การเรียนรู้ประสบการณ์ Learning experience
- การทำงานใช้ความคิด Shut down

การให้รางวัล ประกอบด้วย

- การได้รับสิทธิโทรศัพท์
- การได้รับสิทธิเยี่ยม

4 การเตรียมตัวก่อนกลับสู่สังคม

กิจกรรมกลุ่มสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ตีระยะเวลาเตรียมตัวกลับสู่สังคม (Re-entry Phase)

การให้การฟื้นฟูฯ ระยะเวลาเตรียมตัวกลับสู่สังคม (Re-entry Phase)

การเตรียมตัวก่อนกลับสู่สังคม เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เนื่องจากเป็นระยะที่มีกิจกรรมในการเตรียมตัวก่อนกลับสู่สังคม เพื่อฝึกการปรับตัว การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม การวางแผนการใช้ชีวิต เมื่อพ้นการฟื้นฟูสมรรถภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ในการออกไปใช้ชีวิต

ระเบียบและข้อบังคับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

● ระเบียบและข้อบังคับศูนย์

ข้อห้ามและข้อปฏิบัติสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ซึ่งศูนย์กำหนดมี ดังนี้

1. ห้ามผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ กระทำการต่อไปนี้

1.1 เสพยาเสพติดให้โทษทุกประเภท วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท สารระเหย สุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น บุหรี่

1.2 ก่อการทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายร่างกาย

1.3 มีเพศสัมพันธ์หรือกระทำการใดที่จะนำไปสู่การมี

เพศสัมพันธ์ภายในศูนย์ฟื้นฟูฯ

1.4 ลักทรัพย์หรือทำลายทรัพย์สินผู้อื่น หรือทรัพย์สินของศูนย์ฟื้นฟูฯ

1.5 ใช้อำนาจข่มขู่ผู้อื่นก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือกระทำการใดซึ่งอาจก่อให้เกิดกลุ่มอิทธิพลขึ้นภายในศูนย์ฟื้นฟูฯ

1.6 ออกนอกเขตที่ศูนย์ฟื้นฟูฯ กำหนด

1.7 เข้าไปในเขตพื้นที่ของเขตตรงข้ามตามที่กำหนดไว้

1.8 ส่งเสียงดังตลอดจนใช้วาจาไม่สุภาพ

1.9 กระทำการใด ๆ อันเป็นการเพิ่มหรือแต่งส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เช่น เจาะหู เจาะจมูก ฟังมุก สักหรือวาดลวดลาย เป็นต้น

2. ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ต้องปฏิบัติ ดังนี้

- รักษาความสะอาดร่างกาย เสื้อผ้า และเครื่องใช้ต่าง ๆ
เกี่ยวกับตนเอง
- รักษาความสะอาดอาคาร สถานที่ ภายในศูนย์ฟื้นฟูฯ
- ปฏิบัติตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของพนักงาน
เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฟื้นฟูฯ
- เมื่อต้องการออกนอกสถานที่ที่กำหนดต้องขออนุญาต
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในศูนย์ฟื้นฟูฯ

ระเบียบการเยี่ยม

ห้ามนำสิ่งของเข้าเยี่ยมผู้เข้ารับการรักษา ดังนี้

1. ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท และสารระเหย
2. สุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น
3. เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นการพนัน
4. เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่อาจนำไปใช้เพื่อการหลบหนี
5. เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการสักตามร่างกาย
6. อาวุธหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งโดยสภาพใช้เป็นอาวุธได้
7. วัตถุระเบิดหรือสิ่งซึ่งใช้เป็นส่วนประกอบของวัตถุระเบิดหรือน้ำมันเชื้อเพลิง
8. สิ่งของที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกาย เช่น ก๊าซพิษ ยาพิษ สารพิษ อาหาร และเครื่องดื่ม
9. ยารักษาโรคทุกชนิด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากแพทย์หรือพยาบาลประจำศูนย์ฟื้นฟูฯ
10. เอกสาร รูปภาพ สิ่งพิมพ์หรือสิ่งของ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบหรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
11. เงินสดและทรัพย์สินมีค่า
12. สัตว์มีชีวิต

การเยี่ยมชมวันและเวลาเยี่ยมชม วันเยี่ยม (วันจันทร์ วันพฤหัสบดี เยี่ยมได้
เวลา 13.00 น. – 15.00 น. วันอาทิตย์หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ 09.00 น.
– 12.00 น. และ 13.00 น. – 15.00 น.)

**มาตรการการลงโทษ ระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2546**

กำหนดให้มีการลงโทษ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ดังต่อไปนี้

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดการเยี่ยม
3. การจับให้อยู่เดี่ยว ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้
 - พยายามหลบหนีออกจากศูนย์ฟื้นฟูฯหรือสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่เพื่อการควบคุมตัว
 - เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ
 - ฝ่าฝืนระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับในระหว่างได้รับการปล่อยชั่วคราว
 - กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินผู้อื่นหรือทรัพย์สินของศูนย์ฟื้นฟูฯ หรือสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือสถานที่เพื่อการควบคุมตัว

- มีเพศสัมพันธ์หรือการกระทำการใดที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ภายในศูนย์ฟื้นฟูฯ หรือสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่เพื่อการควบคุมตัว
- ก่อการวิวาทและทำร้ายร่างกายผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ รายอื่น เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายสาหัส
- กระด้างกระเดื่องหรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเคยถูกลงโทษมาแล้ว

สิทธิพิเศษ

สิทธิพิเศษเป็นรางวัลสำหรับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ ที่มีพฤติกรรมเหมาะสมหรือมีการพัฒนา การพิจารณาสิทธิพิเศษนั้นที่เล็งผู้ติดยาเสพติด และเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้พิจารณา ซึ่งสิทธิพิเศษประกอบด้วย

1. การรับ / ส่งจดหมาย การเขียนจดหมายนั้นผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ มีสิทธิเขียนจดหมายได้โดยสามารถเขียนเนื้อหาได้ไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ a 4
2. การรับ / โทร โทรศัพท์ การรับ / โทร ได้ไม่เกิน 5 นาที
3. การได้รับการเยี่ยม

หมายเหตุ

1. ระยะเวลาในการใช้สิทธิพิเศษนี้จะต้องมีระยะห่างกันอย่างน้อย 15 วัน แต่กรณีผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ เป็นคนละรับผิดชอบจะได้ใช้สิทธิจะมีระยะห่างอย่างน้อย 10 วัน
2. หากผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ จะถูกงดสิทธิพิเศษ
 - กระด้างกระเดื่องหรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่
 - ก่อการวิวาทและทำร้ายร่างกายผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯรายอื่น เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย
 - นำเข้าหรือมีสิ่งของต้องห้ามไว้ในครอบครองช่วยปกปิดพฤติกรรมฝ่าฝืนของผู้ฝ่าฝืนอื่น
 - ประพฤติผิดระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อ
 - ฝ่าฝืนกฎระเบียบ ข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูฯ

ความรู้เกี่ยวกับ

ยาเสพติด

ยาเสพติดให้โทษ

ยาเสพติด ในความหมายของ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization or WHO) จะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไป โดยไม่สามารถหยุดเสพได้และจะต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดจะทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บทั้งร่างกายและจิตใจ

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 ที่ใช้ใน ปัจจุบันได้กำหนดความหมายสิ่งเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ นิด หรือด้วยประการใดแล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ มีอาการขาดยาเมื่อไม่ได้เสพมีความต้องการเสพเข้าทางด้านร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา มีผลทำให้สุขภาพร่างกายทรุดโทรมกับให้รวมตลอดถึงพิษ หรือส่วนของพิษที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ หรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ

ประเภทของยาเสพติดให้โทษ จำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท

๑. ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยา
 กลุ่มประสาท ยาระงับประสาท ยานอนหลับ เครื่องดื่มมีนเมา บาร์บิทูเรต
 ทุกชนิด รวมทั้ง สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แอลกอฮอล์ น้ำมันเบนซิน กาว
 เป็นต้น ผู้เสพติดจะมีร่างกายซูบซีด ผอมเหลืองอ่อนเพลีย อารมณ์
 เปลี่ยนแปลงง่าย ฟุ้งซ่าน

๒. ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาไอซ์ ยาอี
 กระท่อม โคเคน เครื่องดื่มคาเฟอีน ผู้เสพติดจะมีอาการหงุดหงิด กระวน
 กระวาย จิตใจสับสนหวาดระแวง คลุ้มคลั่ง ทำในสิ่งที่คนปกติไม่ทำ เช่น
 ทำร้ายตนเองหรือทำร้ายผู้อื่น เป็นต้น

๓. ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี เห็ดขี้ควาย ดี.
 เอ็ม.ที ยาเค เป็นต้น ผู้เสพติดจะมีอาการประสาทหลอน ฝันเพื่อง หูแว่ว
 เห็นภาพหลอนที่น่าเกลียดน่ากลัว ควบคุมตนเองไม่ได้ ถ้าเสพต่อไปจะ
 ป่วยเป็นโรคจิต

๔. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือ ทั้งประเภทกดประสาท
 และหลอนประสาทร่วมกัน ผู้เสพติดมักมีอาการหวาดระแวง ความคิด
 สับสน เห็นภาพลวงตา หูแว่ว ควบคุมตนเองไม่ได้และป่วยเป็นโรคจิต
 ได้แก่ กัญชา

สาเหตุของการติดยาเสพติด การติดยาเสพติดส่วนใหญ่เกิดจาก

๑. ความอยากหรืออยากลอง ด้วยความคึกคะนอง ส่วนมากพบในกลุ่มวัยรุ่น
๒. เพื่อนชวนหรือต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อน
๓. มีความเชื่อในทางที่ผิด เช่น เสพยาแล้ว ช่วยทำให้ทำงานได้มากขึ้น บางคนเชื่อว่า ยาเสพติดช่วยให้สบายใจและลืมความทุกข์ได้
๔. ขาดความระมัดระวังในการใช้ยา เพราะคุณสมบัติของยาบางชนิดอาจทำให้ติดยาเสพติดโดยไม่รู้ตัว หากใช้ยาดติดต่อกันนานหรือใช้ยาไม่ถูกวิธีโดยขาดการแนะนำจากแพทย์หรือเภสัชกร
๕. ถูกหลอกให้ใช้สารเสพติดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์
๖. เมื่อมีปัญหาแล้ว ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง จึงใช้ยาเสพติดสภาพแวดล้อม ถิ่นที่อยู่อาศัย มีการค้ายาเสพติด หรือมีผู้ติดยาเสพติด

ผลเสียหรือผลกระทบจากการใช้ยาหรือสารเสพติด

๑. มีผลต่อสภาพร่างกาย : ทำให้ร่างกายทรุดโทรม ซึมพอม เสี่ยงต่อการเกิดโรคหรือติดเชื้อโรคต่างๆ ได้ง่าย เช่น วัณโรคปอด เชื้อรา โรคหัวใจเต้นผิดปกติ โรคหัวใจโต โรคไตวาย การทำงานของตับผิดปกติ มะเร็งปอด ถุงลมโป่งพอง การทำงานของตับผิดปกติ เป็นต้น

๒. มีผลกระทบต่อสภาพจิตใจ : ทำให้มีอาการซึมเศร้า ก้าวร้าว มีอาการหวาดระแวง หูแว่ว ประสาทหลอน อารมณ์แปรปรวน เช่น มีอารมณ์ฉุนเฉียว หรือเจ็บขริมผิดปกติ ทำร้ายผู้อื่น ทำร้ายตนเอง แยกตัว ถ้าใช้ยาในปริมาณมากหรือใช้ยาเสพติดติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้เป็นโรคจิต โรคประสาท ตามมาได้

๓. มีผลกระทบต่อครอบครัวและสังคม : ผู้ใช้ยาเสพติดไม่เป็นที่ยอมรับของครอบครัวและสังคมอาจก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท และความรุนแรงในครอบครัวได้ นอกจากนี้ อาจก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม เช่น การลักขโมย วิวาททรัพย์ ปล้นทรัพย์ เพื่อทำงานที่ได้ไปซื้อยาเสพติด หรือแลกยาเสพติด บางรายเงินไม่พอใช้จ่ายและไม่พอจากการซื้อยา ก็จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเองไปเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดรายย่อย และเป็นผู้เสพยารายใหม่ต่อไป

ผู้ที่ใช้ยาเสพติดมีผลทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันภายในครอบครัวทำให้ครอบครัวแตกแยกก่อให้เกิดการหย่าร้าง และส่งผลกระทบต่อบุตรต่อ

๔. มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ : ผู้ใช้ยาเสพติด ส่วนมากจะไม่รับผิดชอบต่อตนเองและหน้าที่การทำงานทำให้ว่างงาน ตกงาน หางานทำไม่ได้ ต้องมีสภาพพึ่งพาทางเศรษฐกิจการเงินจากครอบครัวและเป็นภาระของครอบครัวและสังคม นอกจากนี้ ผู้ใช้ยาเสพติดที่มีร่างกายทรุดโทรม หรือมีโรคที่เกิดจากการใช้ยา การรักษาพยาบาลต้องใช้งบประมาณจากประเทศชาติในการบำบัดรักษาอาการเจ็บป่วยและต้องใช้งบประมาณในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จึงทำให้ประเทศชาติต้องสูญเสียงบประมาณเป็นจำนวนมาก

โรคสมองติดยา

สมอง ถือว่าเป็นอวัยวะที่สำคัญของชีวิต ในทางการแพทย์ สมองคือส่วนสำคัญในการทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของร่างกายส่วนต่างๆ เช่น การมองเห็น การคิด การเดิน การหายใจ การรับรู้ความรู้สึก สุข และทุกข์ เป็นต้น

สมองติดยาเสพติดเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นทีละเล็กละน้อย จากการเสพยาเป็นครั้งคราว ผู้การเสพยาถี่ขึ้น บ่อยขึ้น จากเสพยาทุกวันก็จะกลายเป็นเสพวันละหลายครั้ง เมื่อเสพยาบ้าหรือสารแอมเฟตามีนเข้าสู่ร่างกาย สารแอมเฟตามีนจะไปกระตุ้นประสาทที่อยู่ในสมองส่วนกลางส่วนที่เรียกว่า ลิมบิกซิสเต็ม (Limbic System) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “สมองส่วนอยาก” ซึ่งเป็นศูนย์ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรม โดยสารแอมเฟตามีน จะไปกระตุ้นปลายประสาทให้หลั่งสารโดพามีน (Dopamine) ออกมาจำนวนมาก ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกเป็นสุขพึงพอใจ หรือมีความตึกตักสนุกสนานในระดับที่เกินกว่าภาวะปกติของคนทั่วไป (บุคคลปกติจะมีการหลั่งสารโดพามีน ในระดับที่สมดุล จึงมีภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นปกติไม่สุขหรือซึมเศร้าเกินไป) ผู้เสพยาบ้าในระยะแรกจึง

มีความรู้สึกเป็นสุขอย่างท่วมท้นหรือมีแรงมากทำงานได้มาก ไม่เหน็ดเหนื่อย แต่ภาวะเช่นนี้เป็นการกระตุ้นให้สมองและร่างกายถูกใช้พลังอย่างหนักเกินไป จึงพบว่า เมื่อหมดฤทธิ์ยาผู้เสพจะมีความเหนื่อยล้า ซึมเศร้า และต้องการกระตุ้นเสพยาบ้าอีก เพื่อให้ได้พบกับภาวะที่เป็นสุขอย่างท่วมท้น แต่ผู้เสพยาจะเสพยาปริมาณเท่าเดิมไม่ค่อยได้ผล ต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ และเสพยาบ่อยครั้งขึ้น เพื่อให้ได้ผลเหมือนเดิม

สมองอีกส่วนหนึ่งคือ ซีรีบรอล คอร์เท็กซ์ (Cerebral Cortex) ซึ่งอยู่ในสมองส่วนกลางเช่นกัน มีหน้าที่เกี่ยวกับความจำ การตัดสินใจ การใช้ความคิดเป็นเหตุเป็นผล ก็จะถูกทำลายและถูกควบคุมโดยสมองส่วนอยาก ส่งผลให้การคิดและความจำแย่ลง ไม่สามารถนึกคิดแยกแยะเหตุผล ถูกผิดได้เหมือนกับคนปกติ จึงพบว่า ผู้เสพยาบ้า จะมีความคิด พฤติกรรมและอารมณ์เปลี่ยนไปจากเดิม เช่น ก้าวร้าว หงุดหงิดง่าย ผู้เสพยาจะไม่สามารถควบคุมตนเองให้หยุดใช้สารเสพยาได้ ถ้าเสพยาต่อเนื่อง ผู้เสพยาจะมีอาการทางจิตและเป็นโรคจิตในที่สุด

วิธีการเสพและการติดยา

ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นเสพยาเสพติดครั้งแรก จนกระทั่งเกิดการติดยาต้องใช้ระยะเวลาานพอสมควร ระยะเวลาดังกล่าวขึ้นอยู่กับประเภทของยาเสพติดและวิธีการเสพ

การเสพยาบ้าโดยวิธีกิน จะออกฤทธิ์ในช่วง ๒๐ – ๓๐ นาที

การเสพยาบ้าโดยวิธีสูบไอ จะออกฤทธิ์ต่อสมองรวดเร็วมาก ประมาณ ๘ วินาที

เส้นทางการติดยา ได้แก่ เส้นทางการติดยาตั้งแต่เริ่มเสพจนติด แบ่งออกเป็น ๔ ระยะ

๑. ระยะเริ่มต้นเสพยา เป็นช่วงทดลองเสพยาหรือเสพนานๆ ครั้ง เพื่อเข้าสังคมหรือกลุ่มเพื่อน โดยผู้เสพมักจะมีความรู้สึกคิดว่า ตนเองทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

๒. ระยะเวลาเสพยาต่อเนื่อง เป็นระยะที่ผู้เสพยาเสพติด เพราะรู้สึกว่ายาเสพติดมีประโยชน์ช่วยลดความเครียด ทำให้เสพบ่อยขึ้น โดยมีข้ออ้างต่างๆ มากมาย เริ่มเสียการเรียนและความสัมพันธ์กับคนใกล้ชิด และหรือมีอาการขาดยาให้เห็นเมื่อหยุดเสพระยะหนึ่ง

๓. ระยะหมกมุ่น ผู้เสพต้องการเสพยาในปริมาณมากขึ้น และบ่อยขึ้น เพราะเกิดอาการคือยา จะเสียการเรียนหรือการทำงาน จะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นเป็นประจำ สมองจะถูกทำลายมากขึ้น สมองในด้านความคิดและความจำแย่ลง

๔. ระยะวิกฤติ ผู้เสพจะตกเป็นทาสของยาเสพติด คิดถึงยา และแสวงหายาเสพติดตลอดเวลา ไม่สนใจกิจกรรมอื่นๆ มีความล้มเหลวทั้งชีวิตส่วนตัว การงาน สังคม ผู้ติดยาจะไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เป็นภาระต่อครอบครัวที่ต้องให้การดูแลและเลี้ยงดู

หลักสำคัญในการเลิกยา

๑. การหลีกเลี่ยงหรือจัดการกับตัวกระตุ้น โดยผู้เลิกยาต้องพิจารณาให้รู้ว่า อะไรคือตัวกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อตนเอง ทั้งตัวกระตุ้นภายนอกและตัวกระตุ้นภายใน แล้วหลีกเลี่ยงไม่เผชิญตัวกระตุ้นนั้นๆ หรือหาวิธีกำจัดตัวกระตุ้นนั้นๆ หาวิธีกำจัดตัวกระตุ้นนั้นๆ ซึ่งต้องอาศัยความมุ่งมั่นความฉลาดที่หลีกเลี่ยงตัวกระตุ้น รวมทั้ง อาศัยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากครอบครัว เช่น เงินคือตัวกระตุ้น เพื่อนที่เคยใช้ยาด้วยกัน สถานที่ที่เคยเสพยา ส่วนตัวกระตุ้นภายใน ไม่สามารถจัดการได้โดยตรง เช่น ความเหงา ความหิวห่วย การจัดการกับสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อ

ความรู้สึก เช่น การไปอยู่คนเดียว เป็นต้น ตัวกระตุ้นบางอย่างเป็นสิ่งที่มีผลเสียไปได้ เช่น มีอาการอยากยาช่วงเวลาเย็น ก็ต้องจัดการโดยใช้เทคนิคการหยุดความคิด ได้แก่ การจินตนาการ การเปลี่ยนกิจกรรมที่กำลังทำอยู่เพื่อลดความคิดอยากยา การฝึกผ่อนคลาย การทำสมาธิ การโทรศัพท์ปรึกษาคนที่ไว้วางใจ

๒. การดำเนินชีวิตที่พอดี ได้แก่ การจัดการเวลาให้สมดุล โดยมีตารางกิจกรรมการทำงาน การนอน การใช้เวลาว่าง การสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นและกิจกรรมในการดำรงชีวิตด้วยการจัดการเวลาไม่ให้มีเวลาว่างมีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น การออกกำลังกาย การทำงานอดิเรก การทำงานบ้าน

๓. ระวังการกลับไปเสพยาซ้ำ ให้ระวังความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นข้ออ้างในการกลับไปเสพยาซ้ำ เช่น

- ฉันเข้มแข็งพอที่จะกลับไปเผชิญหน้ากับยาเสพติดได้อีก
- เมื่อคนอื่นยังไม่ไว้ใจฉัน ฉันจะทำดีไปทำไม
- แค่ลองใช้ยาเพียง ๑ ครั้ง แล้วฉันจะไม่ยุ่งกับยาเสพติดอีก

ให้สร้างกำลังใจให้กับตนเองว่า ตนก็สามารถเลิกเสพยา
เสพติดได้โดยพยายามหยุดยาให้ได้วันต่อวัน ต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ รวมทั้ง
การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัว การเริ่มต้นมีความสัมพันธ์กับกลุ่ม
เพื่อนใหม่ที่ไม่ใช่ยาเสพติด หรือหางานทำที่เป็นหลักแหล่ง

หลักการ 12 ขั้นตอน

(Twelve steps)

1. เรายอมรับว่าเราไม่มีพลังในการเอาชนะยาเสพติดได้ และยาเสพติดทำให้ชีวิตของเรายุ่งเหยิง
2. เรากลับมาเชื่อมั่นศรัทธาพลังอำนาจที่อยู่เหนือเรา ว่าสามารถช่วยเหลือเราให้กลับคืนใจได้
3. เราตัดสินใจที่จะคืนเจตจำนงและชีวิตของเรากลับไปให้ที่เรายึดมั่นหรือยึดถือเป็นผู้ดูแล
4. เราแสวงหาความกล้าทางจริยธรรมในตัวเอง
5. เรายอมรับต่อสิ่งที่เรายึดถือ ต่อตนเอง และต่อผู้อื่นถึงความผิดพลาดของตนเอง
6. เราพร้อมที่จะให้สิ่งที่เรายึดถือขจัดบุคลิกนิสัยที่บกพร่องทั้งหมดออกไป
7. เราอ่อนน้อมร้องขออย่างอ่อนน้อมถ่อมตนต่อสิ่งที่เรายึดถือในการช่วยขจัดข้อบกพร่องของเรา

8. เราทำร้ายชื่อบุคคลที่เราเคยทำร้าย และเต็มใจที่จะขอมาแก้
พวกเขา

9. เราขอมาโดยตรงต่อบุคคลเหล่านั้นทุกๆที่เมื่อมีโอกาส ยกเว้น
ว่าการกระทำอย่างนั้นจะเป็นการทำร้ายพวกเขาหรือบุคคลอื่น

10. เราพิจารณาเรื่องราวของตนเองอย่างต่อเนื่อง และเมื่อพบว่า
ผิดพลาด เราก็พร้อมที่จะยอมรับมัน

11. เราพยายามสวดภาวนาและทำจิตใจให้สงบเพื่อเข้าถึงสิ่งที่เรา
นับถือในความเชื่อของเรา เราสวดภาวนาเพื่อให้รับรู้ถึงเจตจำนงของสิ่งที่
เรานับถือที่มีต่อเราและให้บรรลุตามประสงค์

12. เราได้รับประสบการณ์ทางจิตวิญญาณซึ่งเป็นผลจากการ
ปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านี้ เราพยายามถ่ายทอด

สาระนี้แก่ผู้ศรัทธาเสพติดทั้งหลาย และเพื่อนำหลักการเหล่านี้ไปใช้
ในชีวิตประจำวัน

การจัดการกับอารมณ์อันตราย

หยุด (HALT)

คำนี้เป็นตัวย่อที่ผสมมาจากอักษรต้นของชื่อเต็ม (Hungry , Angry , Lonely , Tired) ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยของบุคคลที่เข้าร่วมโปรแกรม 12 ขั้นตอน เป็นคำที่ช่วยเตือนความจำให้กับผู้ที่ตั้งใจเลิกเสพยา ให้ระลึกถึงสถานะที่เฉพาะเจาะจงที่ทำให้บุคคลอ่อนแอ และอาจกลับไปเสพยาซ้ำได้แก่ เมื่อมีความรู้สึกหิว โกรธ เหนงาและอ่อนเพลียมากเกินไป

หิว (Hungry)

ขณะผู้ติดยังคงใช้ยาอยู่ บ่อยครั้งที่เขาจะไม่สนใจเกี่ยวกับเรื่องภาวะโภชนาการของตนเอง บุคคลที่กำลังเลิกเสพยาจำเป็นต้องเรียนรู้ใหม่ถึงความสำคัญของการรับประทานอาหารให้เป็นเวลา (หรือรับประทานทุกเมื่อเมื่อถึงเวลารับประทานอาหาร) ความหิวจะเป็นสาเหตุให้มีการเปลี่ยนแปลงสารเคมีในร่างกายซึ่งจะทำให้ความสามารถในการควบคุมตัวเองและความสามารถในการเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ลดลง หลายครั้งที่เขารู้สึกวิตกกังวลหรือหงุดหงิด แต่ไม่เคยรู้ว่าความรู้สึกนี้เกี่ยวข้องกับ ความหิว การรับประทานอาหารให้ตรงเวลาจะช่วยเพิ่มความมั่นคงทางอารมณ์

โกรธ (Angry)

ในสภาวะการที่บุคคลอยู่ในอารมณ์โกรธมักจะเป็นสาเหตุที่พบบ่อยที่สุดในการกลับไปเสพยาซ้ำ คนส่วนใหญ่เรียนรู้ที่จะจัดการกับอารมณ์โกรธได้ยาก มันไม่เป็นการสร้างสรรค์เลยที่จะตอบโต้สิ่งที่ทำให้โกรธทันทีทันใดโดยไม่พิจารณาถึงผลลัพธ์ที่จะตามมาภายหลังหรือเก็บความโกรธไว้และซ่อนเร้นทำเป็นว่าไม่โกรธ การพูดถึงสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความโกรธและเรียนรู้วิธีจัดการกับความโกรธเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการเลิกเสพยา

เหงา (Lonely)

การเลิกยาเป็นกระบวนการที่ทำให้รู้สึกเหงา การคิดยาทำให้สูญเสียสัมพันธภาพกับ หลาย ๆ คน ซึ่งกลับคืนคืนกันได้บ้าง ไม่ได้บ้าง เมื่อผู้คิดยาเข้ารับการบำบัดเขาต้องเลิกคบเพื่อนที่ดื่มและใช้ยา ความรู้สึกเหงานี้เกิดขึ้นจริงและทำให้เจ็บปวด ซึ่งจะนำไปสู่การเสพยาซ้ำ

อ่อนเพลีย (Tired)

ความผิดปกติในการนอน เป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในระยะแรกของการเลิกเสพยา บ่อยครั้งผู้เลิกเสพยาจำเป็นต้องเลิกใช้ยานอนหลับที่เคยใช้ในอดีต ความอ่อนเพลียเป็นตัวกระตุ้นให้กลับไปเสพยาซ้ำ ความรู้สึกอ่อนเพลีย และหมดกำลังกำลังจะทำให้คุณอ่อนแอ และไม่สามารถที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างปกติ

บ่อยครั้งเพียงใดที่คุณพบว่าคุณมีภาวะทางอารมณ์ดังที่กล่าวมานี้
อย่างน้อยหนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้น คุณมีวิธีการอย่างไรบ้างที่จะหลีกเลี่ยง
สิ่งที่ทำให้คุณอ่อนแอ

สถานบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ผู้ติดยาเสพติด หรือ ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด สามารถขอรับการบำบัดรักษาได้ตามสถานพยาบาลต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยงานของรัฐบาล และเอกชน ทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค ดังต่อไปนี้

กรุงเทพมหานคร

สามารถใช้บริการได้ที่โรงพยาบาล และ คลินิกยาเสพติด ในศูนย์บริการสาธารณสุข สำนักงานมีขัยกรุงเทพมหานคร ได้แก่

- โรงพยาบาล

๑.๑ โรงพยาบาลราชวิถี โทร. ๐ - ๒๒๔๖ - ๐๐๕๒ ต่อ ๔๓๐๒

๑.๒ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โทร. ๐ - ๒๒๔๖ - ๑๔๐๐ ถึง ๑๔๒๘ ต่อ ๓๑๘๓

๑.๓ โรงพยาบาลทหารเรือกรุงเทพฯ โทร. ๐ - ๒๔๑๑ - ๒๔๑๕๑

๑.๔ โรงพยาบาลนิติจิตเวช โทร ๐ - ๒๔๔๑ - ๕๐๒๖ - ๕

๑.๕ โรงพยาบาลตากสิน โทร. ๐ - ๒๘๖๓ - ๑๓๗๑ ถึง ๒, ๐ - ๒๔๓๗ - ๐๑๒๓ ต่อ๑๑๕๓,๑๒๔๘

● คลินิกยาเสพติดในศูนย์บริการสาธารณสุข สำนักงานมัย กทม.

- ๑.๖ คลินิกยาเสพติด ๑ ลุมพินี โทร. ๐ - ๒๒๕๐ - ๐๒๖๖
- ๑.๗ คลินิกยาเสพติด ๒ สีพระยา โทร. ๐ - ๒๒๓๖ - ๔๑๗๔
- ๑.๘ คลินิกยาเสพติด ๓ บางอ้อ โทร. ๐ - ๒๔๒๔ - ๖๕๓๓
- ๑.๙ คลินิกยาเสพติด ๔ บางซื่อ โทร. ๐ - ๒๕๙๗ - ๐๙๗๓
- ๑.๑๐ คลินิกยาเสพติด ๕ ดินแดง โทร. ๐ - ๒๒๔๕ - ๐๖๔๐
- ๑.๑๑ คลินิกยาเสพติด ๖ รัชดาตุทอง โทร. ๐ - ๒๓๕๑ - ๙๕๓๕
- ๑.๑๒ คลินิกยาเสพติด ๗ สารุประดิษฐ์ โทร. ๐ - ๒๒๙๔ - ๓๒๔๔
- ๑.๑๓ คลินิกยาเสพติด ๘ ซอยอ่อนนุช โทร. ๐ - ๒๓๒๑ - ๒๕๖๖
- ๑.๑๔ คลินิกยาเสพติด ๙ บางขุนเทียน โทร. ๐ - ๒๔๖๙ - ๒๕๗๐
- ๑.๑๕ คลินิกยาเสพติด ๑๐ สโมสรวัฒนธรรม โทร. ๐ - ๒๒๙๑ - ๕๗๓๐
- ๑.๑๖ คลินิกยาเสพติด ๑๑ ลาดพร้าว โทร. ๐ - ๒๕๑๓ - ๒๕๐๕
- ๑.๑๗ คลินิกยาเสพติด ๑๒ วงศ์สว่าง โทร. ๐ - ๒๕๙๕ - ๑๖๗๒
- ๑.๑๘ คลินิกยาเสพติด ๑๓ ภาษีเจริญ โทร. ๐ - ๒๔๑๓ - ๒๔๓๕
- ๑.๑๙ คลินิกยาเสพติด ๑๔ คลองเตย โทร. ๐ - ๒๒๔๕ - ๑๙๕๒
- ๑.๒๐ คลินิกยาเสพติด ๑๕ วัฒนา โทร. ๐ - ๒๒๗๐ - ๑๙๙๕

ส่วนภูมิภาค

- โรงพยาบาล

๒.๑ สถาบันรัชต์ฤทธิ์ชัย สายด่วนปรึกษาปัญหาสุขภาพเสพติด โทร. ๐๒ - ๑๑๖๕ และ โทร. ๐ - ๒๕๓๑ - ๐๐๘๐ ถึง ๘

๒.๒ โรงพยาบาลประจำจังหวัดทุกจังหวัด ศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๒.๓ ศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ประจำภาคเหนือ อำเภอแม่ริม จังหวัด เชียงใหม่ โทร. (๐๕๓) ๒๕๓ - ๕๓๖ ถึง ๓

๒.๔ ศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ประจำภาคใต้ อำเภอเมือง จังหวัด สงขลา โทร. (๐๓๔) ๔๖๓ - ๔๕๓, (๐๓๔) ๔๖๓ - ๔๖๘

๒.๕ ศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โทร. (๐๔๓) ๒๔๕ - ๓๖๖

๒.๖ ศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด จังหวัดแม่ฮ่องสอน อำเภอ เมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน โทร. (๐๕๓) ๖๑๒ - ๖๐๓

๒.๗ ศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด จังหวัดปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัด ปัตตานี โทร. (๐๓๓) ๓๓๓ - ๒๕๑

สถานพยาบาลที่ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

- ๓.๑ สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด บ้านพิชิตใจ แขวง
 ทั่วประเทศ กทม. โทร. ๐ - ๒๓๒๕ - ๑๓๕๓, ๐ - ๒๓๒๕ - ๑๕๖๖
- ๓.๒ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คอมมูนิตี อีนคอน - อำเภอลำ
 ลูกกา จังหวัดปทุมธานี โทร. ๐ - ๒๕๖๓ - ๑๐๐๖ - ๗, ๐๑ - ๒๑๓๒๕๐๕
- ๓.๓ ศูนย์เกิดใหม่ (ชาย) อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี โทร. (๐๓๒)
 ๒๖๑๐๓๘ - ๔๐
- ๓.๔ ศูนย์เกิดใหม่ (หญิง) อำเภอบางกล่ำ จังหวัดยะเชิงเทรา โทร. (๐๓๘)
 ๕๔๑๖๕๓
- ๓.๕ บ้านสันติสุข อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี โทร. ๐๑ -
 ๒๑๘๑๓๔๓
- ๓.๖ บ้านตะวันใหม่ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โทร. ๐๑ -
 ๒๑๐๑๕๗๓
- ๓.๗ บ้านนิมิตใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โทร. (๐๕๓)
 ๒๗๗๐๔๕, (๐๕๓) ๒๘๒๔๕๕

ถามมา – ตอบไป

ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเมื่อทราบว่าตนเองต้องเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ส่วนใหญ่ก็จะไม่อยากเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและก็จะมึคำถามอยู่ในหลาย ประเด็น จากคำถามที่ถูกถามบ่อย ๆ นั้น ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (บ้านลาดหลุมแก้ว) ได้มีการรวบรวม และชี้แจงไว้ ดังนี้

1. ถาม : คำวินิจฉัยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ที่วินิจฉัยมานั้น ระบุ เวลาในการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ไว้ เพียง 120 วัน หรือ 4 เดือน ทำไมต้องมีการขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ด้วย

ตอบ : จะมีการขยายระยะเวลาการฟื้นฟูก็ต่อเมื่อผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายนั้นมีผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ (ไม่ผ่านการประเมินผลการฟื้นฟูสมรรถภาพ) ทั้งนี้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พุทธศักราช 2545 มาตรา 25 วรรค 2 และวรรคท้าย

2. ถาม : การประเมินผลการฟื้นฟูสมรรถภาพ มีวิธีการใด

ตอบ : มีคณะกรรมการในการประเมิน โดยเป็นทีมสหวิชาชีพ

ได้แก่ พนักงานคุมประพฤติ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล วิชาชีพ นักโภชนาการ นักอาชีวะบำบัด และผู้เลี้ยงผู้ติดยาเสพติด

3. ถาม : ใช้เกณฑ์อะไรในการประเมินผลการฟื้นฟูสมรรถภาพ

ตอบ : ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพต้องมีคะแนนรวม 51

คะแนนขึ้นไป โดยมีหัวข้อหลักในการประเมิน ดังนี้คือ

- พฤติกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ติด เช่น ความกระตือรือร้น การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ เป็นต้น

- ทักษะ เช่น ทักษะการปัญหา ทักษะในการ

สร้างสัมพันธภาพความสามารถในการเลือกใช้วิธีการปัญหาที่ ถูกต้องและเหมาะสม เป็นต้น

- ทักษะคิดต่อตนเอง ครอบครั้ว และยาเสพติด

เช่นการเข้าใจและการยอมรับในการกระทำของตนเองและผู้อื่น การยอมรับฟังความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น เป็นต้น

- การวางแผนชีวิตการดำเนินชีวิต เช่น การ

วางแผนการทำงาน การรู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ การแบ่ง เวลาในการใช้ชีวิตประจำวัน

4. ถาม : ตั้งแต่เปิดศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมา มีผู้เข้า

รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้กลับภายใน 4 เดือนหรือไม่

ตอบ : มีจริง ซึ่งรู้ได้จากสถิติผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ย้อนหลัง 3 ปี ดังนี้ พ.ศ. 2551 มีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ได้กลับภายใน 4 เดือน จำนวน 10 คน จากทั้งหมด 305 คน พ.ศ. 2552 มีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ได้กลับภายใน 4 เดือน จำนวน 3 คน จากทั้งหมด 289 คน พ.ศ. 2553 มีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ได้กลับภายใน 4 เดือน จำนวน 20 คน จากทั้งหมด 262 คน

5. ถาม : ควรปฏิบัติตัวอย่างไร ผลการประเมินฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นที่น่าพอใจ (ประเมินผ่าน)

ตอบ :

- ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพควรจะเปิดใจ ยอมรับ และเรียนรู้ตามกระบวนการการบำบัดในรูปแบบของชุมชนบำบัด

- ควรมีการยอมรับในตนเอง เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น ผู้ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่มีพฤติกรรมขาดความซื่อสัตย์ ดังนั้นควรมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ให้มากขึ้น เป็นต้น

- ควรมีการวางแผนชีวิตที่ชัดเจนในการเตรียมตัวก่อนกลับสู่สังคม

6. เมื่ออยู่ครบตามคำสั่งคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะได้รับอะไร

ตอบ :

- ได้พ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา 19 พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พุทธศักราช 2545
- ได้เข้าใจตนเองมากขึ้น
- เป็นที่ยอมรับของครอบครัว ญาติ พี่น้อง
- ได้เอกสารทางราชการเพื่อรักษาสิทธิของตนเอง เช่น บัตรประชาชน ใบเกณฑ์ทหาร
- ได้รับการช่วยเหลือตามสภาพปัญหา เช่น การติดตาม ญาติ การมีบัตรประจำตัวประชาชน การสมัครงาน การศึกษา ฯลฯ
- ได้รับการฟื้นฟูทางด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ได้รับการรักษาเมื่อเจ็บป่วย ได้รับการปรึกษาแนะนำในการแก้ไขปัญหา ได้รับการส่งเสริมสุขภาพ
- ได้แนวทางการประกอบอาชีพใหม่ เช่น เสริมสวย น้ำเต้าหู้ นวดแผนไทย ผ้าบาติก เป็นต้น

กรณีศึกษา

ตัวอย่างผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดที่ประสบความสำเร็จ

ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดชายรายหนึ่ง อายุประมาณ 30 ปี คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีคำวินิจฉัยให้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (บ้านลาดหลุมแก้ว) เป็นเวลา 120 วัน ซึ่งผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายนี้มีได้อยากมาเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพแต่อย่างไร และรู้สึกโกรธครอบครัวที่เป็นผู้ดำเนินการให้ตำรวจมาจับตนเอง ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายนี้จึงเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยความรู้สึกคับข้องใจ ไม่พอใจ โกรธ แต่ก็มีความคิดที่ว่าตนเองจะต้องออกไปให้เร็วที่สุด โดยไม่ได้ต้องการเลิกยาเสพติดอย่างแท้จริง จึงพยายามที่จะทำตามระเบียบและโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อย่างเคร่งครัด แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่ได้

เปิดใจที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง จึงทำให้ระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในครั้งนี้ ใช้เวลาพอสมควร คือใช้เวลา 10 เดือน และเมื่อผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายนี้กลับบ้านและต้องเข้ารับโปรแกรมของสำนักงานคุมประพฤติ ก็ยังมีพฤติกรรมการกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก ทางครอบครัวจึงได้มีการประสานกับสำนักงานคุมประพฤติ เกี่ยวกับพฤติกรรมดังกล่าว ประกอบกับครั้งนี้ทางครอบครัวค่อนข้างได้รับผลกระทบจากการเสพยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายนี้อย่างมาก กล่าวได้ว่าเกือบสิ้นเนื้อประดาตัวก็ว่าได้ ครอบครัวมีความคิดว่าจะทิ้งบ้านหลังนี้ไว้ให้เลยแล้ว ก็หนีไปโดยไม่ให้รู้ว่าไปรู้ที่ไหน แต่ด้วยความรักและความห่วงใย จึงทำให้ไม่สามารถที่จะทำอย่างนั้นได้ หลังจากครอบครัวประสานสำนักงานคุมประพฤติแล้ว ทางสำนักงานคุมประพฤติได้มีการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และพบว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายนี้มีพฤติกรรมดังกล่าวจริง จึงเรียกมาตรวจปัสสาวะ ปรากฏว่าไม่พบสารเสพติดในปัสสาวะ แต่เมื่อพิจารณาจากรูปร่าง หน้าตา แล้ว เชื่อได้ว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ต้องยังยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่อย่างแน่นอน ทางสำนักงานคุมประพฤติจึงมีการสุ่มตรวจปัสสาวะอีกอย่างต่อเนื่อง สุดท้ายจึงพบว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดใช้ปัสสาวะของผู้อื่นมาตรวจแทน ทางสำนักงานคุมประพฤติจึงเสนอรายงาน

ต่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากไม่ควบคุมตัวเป็นควบคุมตัวเข้มงวด ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (บ้านลาดหลุมแก้ว) อีกครั้ง ซึ่งในครั้งนี้อยู่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังมีความคิดเช่นเดิมในช่วงแรก แต่ในช่วงหลังนั้นความคิดเริ่มเปลี่ยนไปเนื่องจากทราบถึงความจริงเกี่ยวกับครอบครัว จึงเกิดความรู้สึกผิดและอยากเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างจริงจัง จึงทำให้เขาเปิดใจในการเรียนรู้ ระยะเวลาในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครั้ง 1 ปี 3 เดือน ทั้งนี้อาจจะมองว่าทำไมถึงนานขนาดเปิดใจเรียนรู้แล้ว ตรงนี้ต้องขออธิบายว่าตัวผู้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้มีการประเมินตนเองว่าตนเองยังไม่พร้อมจึงขออยู่ต่อจนกว่าตนเองพร้อม จากตรงนี้เองจึงทำให้เขามีความเข้มแข็งและปลอดภัยจากยาเสพติด และปัจจุบันเขาได้ทำงานที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (บ้านลาดหลุมแก้ว) และได้แต่งงานและมีครอบครัวที่สมบูรณ์

เพลงประจำ

ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

เพลง ศูนย์ฝันฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (บ้านลาดหลุมแก้ว)

ที่แห่งนี้เปรียบเสมือนแสงไฟส่องทาง
 เปรียบเสมือนดวงตาให้เห็นแสงสว่าง
 เดินอยู่บนทางที่มีดมาหลายปี
 ที่ตรงนี้ อยู่กันเหมือนพี่น้องร่วมทางฝัน
 มีปัญหาที่คอยช่วยเหลือกันและกัน
 สุขทุกคืนวัน ร่วมใช้ปรัชญาอุดมการณ์
 * มีกระจกมากมาย นั้นพร้อมคอยส่อง
 สะท้อนให้เห็นความจริง เพียงเราหยุดวิ่งหลีกหนีทุกสิ่ง
 วันนั้นคงถึงจุดหมาย

** ศูนย์ฯ ลาดหลุมแก้ว รากฐานของชีวิตใหม่
 ฝันฟูๆ ด้วยใจ ก้าวไปสู่สิ่งที่หวัง เปลี่ยนพฤติกรรมด้วย ทิธี
 เปลี่ยนวิถีชีวิตทางเดินใหม่ สร้างสรรค์และแก้ไขเป็นปณิธาน

** , ** จากวันนี้ เราจะก้าวเดินไปสู่ความฝัน
 กอดคอไว้วันคืนไม่ทอดทิ้งกัน
 จุดหมายเดียวกัน คือคืนคนดีสู่สังคม
 (ซ้ำ*,**,**)

สร้างสรรค์และแก้ไข.....เป็นปณิธาน

เพลง บ้านเปลี่ยนชีวิต

ในบ้านสี่ขวมวงด้วยหลังคาสีแดง ที่มีกำแพงล้อมรอบด้วยความห่วงใย
ผู้คนต่างมาหลายทิศทางอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่ เดินเคียงกันไป

หาหนทางสู่ความฝัน

ในแต่ละวันทุกคนร่วมใจร่วมแรง ช่วยกันเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ดีวัน
ก่อนนั้น

อดีตเลวร้ายไม่ย้อนคืน เราต้องได้เห็นแสงตะวัน จงทำความฝันให้
สวยงามตามตั้งใจ

* โลกนี้แสนกว้างใหญ่ มองไปไกลสุดตา

เคยมองหาจะมีที่ใด ให้ความรักและที่พักพิง

ให้ความหวังและกำลังใจ ไม่มีที่ใด อุ่นใจเท่าที่นี่

** ในที่นี้มีรักและความเข้าใจ และพร้อมให้อภัย

ผู้ที่เคยหลงผิดมา และวันนี้ในเสื้อชมพู ฟ้า

ได้รู้ซึ่งถึงคุณค่า แนวทางเปลี่ยนแปลงและแก้ไข ในบ้านลาดหลุมแก้ว

(ซ้ำ *, **, **)